

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

08 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Cobzac Elena,

examinând în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Pavliuc Ghenadie în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 septembrie 2022, în cauza penală în privința lui

Nemissi Ahmed XXXXX, născut la xxxxxx,
originar din xxxx, domiciliat în xxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 13.05.2021 – 25.06.2021.

Instanța de apel: 20.07.2021 – 16.09.2022.

Instanța de recurs: 16.12.2022 – 08.02.2023.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 25 iunie 2021, pronunțată în urma examinării cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Nemissi Ahmed a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b) și e) Cod penal, cu aplicarea prevederilor articolelor 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, 70 alin. (3¹) și 79 alin. (1) Cod penal, i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de 3 (trei) ani 1 (o) lună 10 (zece) zile închisoare, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus a calcula termenul pedepsei lui Nemissi Ahmed din 26 iunie 2021, cu includerea în termenul pedepsei stabilite timpul reținerii și arestării preventive de la 26 aprilie 2021 până la 25 iunie 2021.

S-a dispus a lăsa fără modificări, până la intrarea sentinței în vigoare, măsura preventivă sub formă de arestare preventivă în privința lui Nemissi Ahmed.

Totodată, prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 25 iunie 2021 a fost recunoscut vinovat și cet. Mutelica Sergiu, însă în privința acestuia nu a fost depus recurs ordinar.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive și a mijloacelor materiale de

probă.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, prima instanță a constatat că, *la 23 aprilie 2021, aproximativ la ora 16:10, inculpații Mutelica Sergiu și Nemissi Ahmed, prin înțelegere prealabilă între ei, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, aflându-se pe str. Bulgară, 46, mun. Chișinău, în timp ce inculpatul Mutelica Sergiu i-a aplicat câteva lovituri cu pumnii peste față Căpățână Cătălin, inculpatul Nemissi Ahmed i-a sustras în mod deschis telefonul mobil de model „Meizu 900 E”, cu nr. xxxxxx, la prețul de 500 lei, după ce au părăsit locul faptei, cauzându-i ultimului o daună materială în mărimea indicată.*

Prima instanță a stabilit că, prin acțiunile sale intenționate Nemissi Ahmed a comis infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. b) și e) Cod penal – *jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

- avocatul Ghenadie Pavliuc în numele inculpatului Nemissi Ahmed, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatului Nemissi Ahmed să-i fie stabilită o pedeapsă non-privată de libertate;

- avocatul Vitalie Rotaru în numele inculpatului Mutelica Sergiu, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatului Mutelica Sergiu să-i fie stabilită o pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

3.1 În conținutul cererii de apel depuse, avocatul Ghenadie Pavliuc în numele inculpatului Nemissi Ahmed a invocat că, de către instanța de judecată nu a fost luat în vedere personalitatea inculpatului Nemissi Ahmed, precum că are o vârstă fragedă și nu are antecedente penale. Totodată, inculpatul Nemissi Ahmed în timpul apropiat intenționa să se căsătorească și aceasta dovedește faptul că, ultimul întemeind familia, își asumă mai multă responsabilitate de acțiunile sale în societate și este evident că a pornit pe calea corectării, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 septembrie 2022 au fost respinse ca nefondate, apelul avocatului Ghenadie Pavliuc în numele inculpatului Nemissi Ahmed și apelul avocatului Vitalie Rotaru în numele inculpatului Mutelica Sergiu și menținută sentința fără modificări.

4.1 În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul

acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de apel a reținut că, după caracterul și gradul prejudiciabil al faptei, infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) Cod penal se califică ca infracțiune „gravă”, pentru care legea penală prevede pedeapsa sub formă de închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale, iar inculpații Mutelica Sergiu și Nemissi Ahmed au recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, au solicitat examinarea cauzei penale în procedură simplificată, sincer s-au căit de cele comise.

Instanța de apel a statuat că, la stabilirea felului și cuantumului pedepsei, prima instanță, în conformitate cu art. 75 alin. (1) Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite (face parte din categoria grave), de motivul acestora (dobândirea ilicită a surselor pentru existență), de persoana inculpaților Mutelica Sergiu și Nemissi Ahmed (anterior n-au fost judecați, dar pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani se află mai multe cauze penale, iar în privința inculpatului Nemissi Ahmed au fost adoptate două sentințe de condamnare, care la moment nu sunt definitive), de circumstanțele atenuante (săvârșirea infracțiunii de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 de ani, recunoașterea vinovăției și căința sinceră); circumstanțele agravante pe dosar n-au fost stabilite.

Constatând tendința inculpaților Mutelica Sergiu și Nemissi Ahmed de a comite infracțiuni în timp, instanța de apel a reținut că numai izolarea acestora de societate prin aplicarea în privința lor a măsurii preventive sub formă de arestare preventivă i-ar opri din activitatea infracțională, care a devenit unica îndeletnicire pentru ei, neavând nici locuri de muncă, nici ocupații social-utile, instanța de judecată a considerat că stabilirea unor pedepse alternative, non-privative de libertate sau stabilirea unor pedepse cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nu-și vor atinge scopurile de corectare și reeducare a acestora, de aceea în privința lor este necesară aplicarea pedepselor sub formă de închisoare.

Instanța de apel a constatat că, la individualizarea pedepsei penale, prima instanță a ținut cont de prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal și a redus cu o treime maximum pedepselor aplicate în privința inculpaților; de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală și de prevederile art. 79 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că prima instanță, având în vedere prevederile legale prevăzute de art. 79 alin. (1) Cod penal, precum și persoana

inculpaților (lipsa unui loc stabil de muncă și, respectiv, a surselor financiare constante), atitudinea lor față de fapta comisă (recunoașterea deplină a vinovăției și căința sinceră), influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestora, a considerat necesar a aprecia comiterea faptei de către primii la vârsta de la 18 până la 21 de ani drept circumstanță excepțională și a nu aplica în privința dâșilor amenda în calitate de pedeapsă complementară.

Având în vedere faptul că a fost comisă o infracțiune gravă, anterior inculpații nu au fost judecați, pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani se află mai multe cauze penale, iar în privința inculpatului Nemissi Ahmed au fost adoptate două sentințe de condamnare, care la moment nu sunt definitive, instanța de apel a considerat că pedeapsa penală aplicată inculpaților Mutelica Sergiu și Nemissi Ahmed sub formă de închisoare, cu executarea pedepsei penale în penitenciar de tip semiînchis, va atinge scopul pedepsei, de reeducare a acestora.

Cu referire la argumentele avocatului Ghenadie Pavliuc precum că, instanța de judecată nu a luat în vedere personalitatea inculpatului Nemissi Ahmed, precum că are o vârstă fragedă și nu are antecedente penale, instanța de apel nu le-a putut reține ca fiind pertinente, sub aspectul stabilirii unei pedepse non-privativă de libertate, deoarece prima instanță a ținut cont de vârsta inculpatului, în acest sens fiind aplicate prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod Penal și art. 79 alin. (1) Cod Penal.

În ceea ce privește circumstanța invocată de către partea apărării precum că, inculpatul nu are antecedente penale, instanța de apel a apreciat că, nici această circumstanță nu poate impune soluția aplicării unei pedepse non-privativă de libertate, deoarece din materiale cauzei penale rezultă că, în privința inculpatului Nemissi Ahmed au fost adoptate două sentințe de condamnare, care la moment nu sunt definitive, iar aceste circumstanțe denotă comportamentul negativ al inculpatului pe care îl manifestă în societate și tendința acestuia de a comise fapte ilicite, din care considerente s-a apreciat că, doar o pedeapsă sub formă de închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis va asigura realizarea scopului pedepsei penale. La fel, instanța de apel a respins și celelalte alegații invocate de avocatul Ghenadie Pavliuc și anume că, inculpatul Nemissi Ahmed în timpul apropiat intenționa să se căsătorească, ultimul întemeind familia își asumă mai multă responsabilitate de acțiunile sale în societate și este evident că a pornit pe calea corectării, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, or, reieșind din circumstanțele comiterii faptei penale și personalitatea inculpatului s-a atestat că, scopul pedepsei penale poate fi realizat doar prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În decizie s-a menționat că, raportat la conduita inculpaților dovedită pe întreg parcursul urmăririi penale și cercetării judecătorești, la atitudinea față de faptele comise, comportamentul lor, dar și luând în considerație faptul că, inculpații se caracterizează deja ca persoane bănuite spre desfășurarea unei activități infracționale în timp, neavând nici loc de muncă și nici altă ocupație social-utilă au permis instanței de a concluziona și faptul că corectarea și reeducarea inculpaților este posibilă doar aplicându-le o pedeapsă penală cu închisoare în limitele sancțiunii normei penale incriminate și prin prisma art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, art. 70 alin. (3¹) Cod penal, dar și prevederilor art. 79 Cod penal.

Instanța de apel a apreciat că pedeapsa penală stabilită de prima instanță nu reprezintă o represiune excesivă, ci se justifică atât pentru reeducarea inculpatului, cât și pentru menținerea ordinii de drept, în conformitate cu scopul preventiv sancționator al pedepsei, așa cum apare enunțat în Codul penal.

Instanța de apel a respins ca nefondată cererile inculpaților Mutelica Sergiu și Nemissi Ahmed privind aplicarea actului de amnistie în baza Legii nr. 243 din 24.12.2021, deoarece la caz sunt incidente excepțiile reglementate la art. 6 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 243 din 24.12.2021, deoarece în privința inculpaților s-a pronunțat o sentință de condamnare în baza art. 187 alin. (2) Cod penal, iar în privința acestei componente de infracțiune nu sunt aplicabile prevederile art. 1–5 din Legea nr. 243 din 24.12.2021.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Pavliuc Ghenadie în numele inculpatului Nemissi Ahmed, prin care neinvocând incidența dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penal, solicită examinarea și admiterea recursului, casarea sentinței și a deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie dispusă aplicarea unei pedepse mai blânde sau prin prisma aplicării Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, să fie încetat procesul penal în privința lui Nemissi Ahmed.

5.1 În susținerea recursului, avocatul Pavliuc Ghenadie în numele inculpatului Nemissi Ahmed menționează următoarele:

- la aplicarea pedepsei, instanțele de fond nu au luat în considerație personalitatea inculpatului Nemissi Ahmed, precum că are o vârstă fragedă și nu are antecedente penale. Totodată, inculpatul Nemissi Ahmed în timpul apropiat intenționa să se căsătorească și aceasta dovedește faptul că, ultimul întemeind familia, își asumă mai multă responsabilitate de acțiunile sale în societate și este evident că a pornit pe calea corectării, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află;

- instanțele nu au luat în considerație cerințele articolelor 61, 75 Cod penal;

- pedeapsa aplicată inculpatului Nemissi Ahmed nu este una echitabilă în raport cu fapta comisă, personalitatea inculpatului și circumstanțele atenuante existente pe cauza penală;

- inculpatul, în cadrul urmăririi penale, cât și la examinarea cauzei în instanța de judecată, a recunoscut vina pe deplin, se căiește de cele săvârșite, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, a înțeles caracterul social periculos al acțiunilor sale și este evident că a pornit pe calea corectării, a fost de acord cu toate probele prezentate de procuror în instanța de judecată, sperând la o pedeapsă mai blândă;

- de către instanțele de judecată nu a fost luată în considerație efectele circumstanțelor atenuante, ca pedeapsa principală – închisoarea, să fie înlocuită cu o alternativă a pedepsei, prevăzută pentru săvârșirea infracțiunii date;

- la stabilirea pedepsei nu au fost luate în considerație lipsa circumstanțelor agravante;

- infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. b) și e) Cod penal și incriminată lui Nemissi Ahmed a fost comisă până la adoptarea Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia, iar sancțiunea pentru infracțiunea comisă, prevede pedeapsa maximă cu închisoare de până la 7 ani, iar potrivit art. 2 alin. (1) și (2) al Legii nominalizate, procesul penal încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecată referitor la infracțiunea săvârșită până la adoptarea prezentei legi pentru care Codul penal nr. 985-XV din 18.04.2002 prevede în calitate de pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani;

- Nemissi Ahmed își recunoaște vina integral, se căiește sincer de cele săvârșite și solicită aplicarea amnistiei.

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

În conformitate cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală instanța de recurs judecă cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului. Or, art. 427 alin.

(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Instanța de recurs nu poate evalua alte temeuri în drept al cazului de casare, decât cele invocate de recurent cu referire la textul de lege citat, cu excepția când prin soluție, nu se agravează situația părții împotriva căreia este declarat recursul.

Față de aspectele de drept relevate, se impune concluzia că în situația când din cererea de recurs se desprinde un temei indicat în art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să analizeze temeinicia hotărârii atacate, referindu-se numai la temeiul motivat de recurent și numai în cazul când acesta se regăsește în textul de lege menționat.

Potrivit recursului declarat, avocatul inculpatului nu face referire la vreun temei pentru recurs, din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, expunându-și dezacordul cu soluția instanței de apel în partea pedepsei aplicate lui Nemissi Ahmed.

Colegiul penal atestă că din motivarea recursului declarat, rezultă invocarea temeiurilor de recurs prevăzute la *pct. 6) și 10)* alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și anume, autorul recursului, referindu-se la situațiile în care *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Potrivit art. 414 alineatele (1) și (5) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Articolul 417 alin. (1) pct. 8) al aceleiași Legi, prevede că decizia instanței de apel trebuie să cuprindă și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.*

Analizând argumentele expuse în recurs, în raport cu decizia contestată și conducându-se de prevederile legale în vigoare, Colegiul penal constată că instanța de apel a examinat prezenta cauză penală fără careva abateri de la normele de procedură, decizia adoptată fiind legală, întemeiată și argumentată și instanța s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, decizia acesteia cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și pedeapsa aplicată inculpatului Nemissi Ahmed a fost individualizată în conformitate cu prevederile legale.

Pentru a statua astfel, Colegiul penal menționează următoarele:

Prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.*

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.*

Instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Din actele cauzei rezultă că, prin sentință, Nemissi Ahmed a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de **art. 187 alin. (2) lit. b) și e) Cod penal**, cu aplicarea prevederilor articolelor 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, 70 alin. (3¹) și 79 alin. (1) Cod penal, i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de **3 (trei) ani 1 (o) lună 10 (zece) zile închisoare, fără amendă**, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, soluție menținută și de către instanța de apel.

Pedeapsa la art. 187 alin. (2) Cod penal prevede închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale.

Colegiul penal consideră că în prezenta speță nu și-au găsit confirmarea criticile recurentului vis-a-vis de pedeapsa individualizată inculpatului, deoarece instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor articolelor 6, 7, 61, 75-78 Cod penal.

Colegiul penal atestă că atât prima instanță, cât și instanța de apel, la individualizarea pedepsei inculpatului Nemissi Ahmed au ținut cont de faptul că ultimul a săvârșit o infracțiune gravă, că în privința lui au fost adoptate două sentințe de condamnare, care la acel moment nu erau definitive, că nu este angajat în câmpul muncii, au reținut drept circumstanțe atenuante: săvârșirea infracțiunii de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 de ani, recunoașterea vinovăției și căința sinceră; circumstanțele agravante la caz nu au stabilit.

Totodată, instanța de recurs constată că vârsta lui Nemissi Ahmed a fost luată în considerație la neaplicarea pedepsei amenzii în calitate de pedeapsă complementară.

Mai mult ca atât, instanțele de fond au ținut cont de vârsta inculpatului, atunci când i-au redus pedeapsa închisorii, în temeiul art. 70 alin. (3¹) Cod penal.

Totodată, Colegiul penal consideră întemeiată constatarea instanței de apel, precum că, *izolarea inculpaților de societate prin aplicarea în privința lor a măsurii preventive sub formă de arestare preventivă i-ar opri din activitatea infracțională și că stabilirea unor pedepse alternative, non-privative de libertate sau stabilirea unor pedepse cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nu-și vor atinge scopurile de corectare și reeducare a acestora, de aceea în privința lor este necesară aplicarea pedepselor sub formă de închisoare.*

Mai mult, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul recurentului precum că, *pedeapsa aplicată inculpatului Nemissi Ahmed nu este una echitabilă în raport cu fapta comisă, personalitatea inculpatului și circumstanțele atenuante existente pe cauza penală*, din motiv că instanțele de fond, individualizând pedeapsa inculpatului, au ținut cont de prevederile legale expuse supra și au motivat aplicarea față de inculpat a pedepsei închisorii, a

termenului și modului de executare a acesteia, în baza tuturor circumstanțelor constatate în speță, determinante pentru stabilirea pedepsei, și prin urmare, Colegiul consideră, că instanțele inferioare corect au concluzionat că o pedeapsă privativă de libertate și durata executării acesteia, va asigura scopul pedepsei, din care motiv nu pot fi reținute și celelalte argumente ale recurentului.

Colegiul penal atestă că instanța de apel a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei inculpatului Nemissi Ahmed, stabilindu-i o pedeapsă corectă, echitabilă, legală și pe deplin motivată, ce corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Cu referire la solicitarea recurentului, privind aplicarea prevederilor Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, Colegiul penal constată că instanța de apel, la fel de întemeiat și motivat a menționat în decizie că, *în cazul lui Nemissi Ahmed sunt incidente excepțiile reglementate la art. 6 alin. (1), lit. d) din Legea nr. 243 din 24.12.2021, deoarece în privința inculpatului s-a pronunțat o sentință de condamnare în baza art. 187 alin. (2) Cod Penal, iar în privința acestei componente de infracțiune nu sunt aplicabile prevederile art. 1-5 din Legea nr. 243 din 24.12.2021.*

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.*

Din acest punct de vedere se conchide, că de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a deciziei, iar pedeapsa stabilită inculpatului Nemissi Ahmed, de către instanțele de fond, a fost aplicată în limitele legii, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat de către avocatul Pavliuc Ghenadie în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Pavliuc Ghenadie în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al

Curții de Apel Chișinău din 16 septembrie 2022, în cauza penală în privința lui *Nemissi Ahmed XXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este semnată la 28 februarie 2023 și pronunțată la **23 martie 2023**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Cobzac Elena